

ՏԽՈՒՐ ԵՐԳԵՐ

Ա Ր Ծ Ի Ի Ե Ա Ն Ի

Գարունն անցաւ... և գարնան հետ
Ձքնաղ վարդը թառամեց.
Խեղճ սոխակն էլ իւր սիրաւէտ
Գողտրիկ երգին վերջ դրեց:

Եւ պարտիզում կանաչադարդ,
Ուր տիրում էր կեանք եռուն,
Այժմ գունատ, որպէս հիւանդ,
Խուլ տնքում է մերկ աշուն:

Ել չի լսում ո՛չ ճըլվըլոց
Անհոգ, անվիշտ ճնճղուկի,
Ո՛չ զեփիւռն է՝ առած իւր ծոց՝
Բերում մեզ բոլրն յասմիկի:

Այդպէս, աւանդ, սիրտ իմ խղճուկ,
Անցաւ և՛ քո վառ գարուն.
Եւ քեզ պատեց վիշաք խեղդուկ,
Որպէս անկեանք, ցուրտ աշուն...

25 յուլիսի, 1889 թ.